

og er der noget, ſom kunde berettigede mig til at profetere, at det om ti Aar ikke vil findes en eneſte Repræſentant for Hjøre her i Kjøbenhavn, ſaa er det den Naade, hvorpaa de Herrer her gaa hen og behandle Kjøbenhavnerne.

Den ærede Formand har paataalt, at den ærede Ordfører henpegede paa en Ytring, ſom jeg ſkulde have ladet falde paa et Møde uden for denne Sal. Jeg ſkal derfor blot indſtrænke mig til at ſige, at den Ytring, ſom den ærede Taler tillagde mig, har jeg ikke brugt, i alt Fald ikke i den nævnte Forbindelse. Jeg har aldrig hverken i mit Indre eller udadtil ſigtet den ærede Taler eller nogen anden for med Henſyn til de Kjøbenhavnske Kredſe at have lavet Valgeometri. Og hvis jeg paa et ſaadant Møde har brugt Ordet „geſtlig Snedighed“ — et Udtryk, ſom jeg ikke tør forsværge, at jeg ikke har brugt ved den Lejlighed og maatte ved andre Lejligheder ſaa har det alligevel ikke været i den Forbindelse, ſom det ærede Medlem tog det. For ſaa vidt er det urigtigt.

Andersen: Naar jeg har tilladt mig at tage Ordet i Anledning af det foreliggende Lovforſlag, ſaa er det væſentlig for at ſaa Lejlighed til at motivere min og mine Meningsfællers Afſtemning mod dette Lovforſlag. Jeg nærer nemlig intet Haab om, at en Udtaleſe fra min Side vil forandre det foreliggende Lovforſlags Stæbne. Hvis jeg nærede dette Haab, vilde jeg ikke tage i Betænkning at henſtille til det høje Ting at ſtandſe Behandlingen af det foreliggende Lovforſlag. Thi det høje Ting er dog i Grunden ifølge hele ſin konſtitutionelle Stilling et Bolværk mod enhver overilet Gerning, ſom det andet Ting kan finde paa at foretage. Naar man ſer paa det Lovforſlag, ſom her foreligger, ſer paa dette knebne Flertal, hvormed det er blevet vedtaget i Folketinget, og naar man ſaa tillige ſer paa dette Forſlags Væſen og hele Natur, ſom er abſolut i Strid med Grundlovens Beſtemmelse i § 32, ſaa forekommer det mig, at man maa komme til den Opfattelse, at hvis der er nogen Lejlighed, hvor dette høje Ting bør ſtride ind for at ſtandſe en Sag, ſaa er Lejligheden til Stede nu. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt, at man ſørgede for at ſaa dette Spørgſmaal klaret, inden vi ſtemme om Forſlagets endelige Vedtagelse. Jeg kan imidlertid ikke nære Haab om, at en ſaadan Indſtilling vilde blive tagen til Folge, ſelv om jeg vilde fremkomme med den, og jeg ſkal derfor indſtrænke mig til kun at gøre

noogle ganſte ſaa Bemærkninger, ſærlig til de anbefalende Udtaleſer, ſom den højtærede Indenrigsminiſter fremkom med.

Den højtærede Indenrigsminiſter vilde give det Udſeende af, at Kjøbenhavn under Forſlagets Gang gennem Folketinget havde ſaaet een Kredſ til, idet Kjøbenhavn nu ſkulde have 13 Kredſe, mens det Lovforſlag, ſom var kommet derned her fra Landſtinget, kun indeholdt 12 Kredſe. Det er dog i allerhøjſte Grad kun i uegentlig Forſtand, at Kjøbenhavn har ſaaet 13 Kredſe. Kjøbenhavn har nemlig kun opnaaet at ſaa 13 Kredſe derved, at man har ſtaaret et Stykke, nemlig Sundbyerne, fra et andet Amt. Man har gjort Kjøbenhavns Omraadeſtorre, ſaa har Kjøbenhavn ſaaet een Kredſ til, og ſaa ſkal det have Udſeende af, at Kjøbenhavn er bleven betænkt med noget. Det, ſom er ſket ved denne Omlægning af Kredſene, er kun dette, at vi have ſaaet ſtaaret en Del bort af en Landkredſ, ſom ellers havde ſtor Sandſynlighed for i Marenæs Løb at kunne komme til at ſende en Byrepræſentant ind i Folketinget. Og det forekommer mig, at af de Uretfærdigheder, hvoraſ det foreliggende Lovforſlag lider, er det den ene, at det begunſtiger Landboſtandens Repræſentationsret paa Byernes Befoſtning. Naar man ſer hen til, hvorledes dette Lovforſlag er blevet forandret, ſiden det ſidſt var her oppe i Landſtinget, vil man ſe, at denne Uretfærdighed ved det nu foreliggende Lovforſlag er bleven gjort ſtorre, end den var før, idet Landet har ſaaet omtrent 4 $\frac{1}{2}$ Kredſe til ved denne Forandring, medens Kjøbenhavn har ſaaet $\frac{1}{2}$ Kredſ til. Forholdet er alſaa ved Lovforſlagets Behandling inde i Folketinget blevet forrykket til Gunſt for Landborepræſentationen og til Skade for Byrepræſentationen. Jeg mener, at det er i høj Grad bellageligt, at der ikke er taget mere Henſyn til de Borgermøder, ſom bleve holdte her i Kjøbenhavn under dette Lovforſlags Behandling her paa Rigsdagen, og til de Reſolutioner og Proteſter, ſom ere indgivne fra diſe Møder ligesom fra de ſambærende Handelsforeningers Møde og fra Haandværkerforeningens og Induſtriſforeningens Møder. Der er jo ikke taget noget ſom helst Henſyn til diſe Proteſter eller til den Begæring, ſom har fundet Udtryk gennem alle diſe Reſolutioner, om at ſtaffe en Byvælger lige Ret med en Landvælger, men man er gaaet den ſtil modſatte Vej. Ganſke viſt har man ændret Lovforſlaget, men man har ændret det ſaaledes, at Landborepræſentationen er bleven yderligere forſtærket, og at Byrepræſentationen ikke er bleven forøget ud over